כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

כז:

לאו משום דקלטיה מזבח וש"מ לא **יאספנו**. פי' בקונטרס ואם ליכא למימר משום דקבר שלא במקומו במקומו דמי ומשום דכיפרה ואם הוא דומיא דשחר זריקות פסולות קמני לה וקקה להא כשאר כל הפסולין (לקמן ט.) מקשין דר' יהודה אית ליה שלא במקומו כמקומו דמי ואפילו אית ליה שלא במקומו דקלט"ל יהודה כמקומו דמי לא לענין דנתכפר אלא לענין מחשבה דווקא הוי כמקומו לכיון דמהניא זריקה לענין דאם עלו לא ירדו מהניא נמי שלא לפסול ממחשבה ולכך מיד [ב] נלמוד כאן ומיהו קשה דש"מ כאן דשני במקומו דמי מאי קפריך התם מחשב ליתן בהימין מחוץ בפנים ובפנים כחוץ הא התם נמי קלטי' מזבח דאם עלו לא ירדו וש"מ דמי פיגול מפרש [ג] דהתם מיירי שחישב בשעת זריקה שלא במקומו ואפי' הכי קאמר רבי יהודה דקלטיה מזבח אע"ג דפיגי' ודמיו נ"ע ולא נתכפר אלא במקומו ואפי' הכי קאמר רבי יהודה דאם עלו לא ירדו הכי נמי קלטיה מזבח לענין דלא יאספנו ומיהו [ד] לא יתכן פי' זה למאי דפריש' לעיל דמשן דלית ליה כמקומו דמי אפי' בפנים ומוץ קאמר מדפריך לר' יוחנן ומי אית ליה במקומו לאו כמקומו דמי להוי כמשכן מן הכלי ויאספנו ולמשוך ולירק לקיש לא פריך (מוספות) וכי מיית בה"ל מכדי מפ' דמוכח מנחתו [ה] כמוץ שנתנו בפנים ולכולי עלמא לאו כמקומו דמי ואין זריקתו כלום לפי שנפסל מקודם שנכנס להיכל ויכול לתין מקוה ונפיקה לפי שנפסל קודם זריקה כ"ש דהוה לן למימר דהוי כנפסל הלם מן הכוס על הרצפה לתמר ר' יהודה תדע דכל זמן שלא נזרק לא עלו לגבי מזבח ולא ירדו לגבי מזבח ולא יאספנו ולא יפגלו ולא יטמאו בטומאת הגוף ולא יפסלו בלינה ולא יצטרכו לכפרה ולא יהא בהן משום פיגול ולא יהא בהן משום נותר ולא יהא בהן משום טומאת בשר קדשים ולא יהא בהן משום טומאת מקדש וקדשיו ולא יהא בהן משום כרת ולא יהא בהן משום לא תעשה ולא יהא בהן משום לא יהיה ולא יהא בהן משום לא תותירו ולא יהא בהן משום לא תאכלו ולא יהא בהן משום לא תבערו ולא יהא בהן משום לא תשקצו ולא יהא בהן משום לא תטמאו ולא יהא בהן משום לא תשמאו ולא יהא בהן משום לא תגאלו ולא יהא בהן משום לא תשקצו ולא יהא בהן משום לא תטמאו ולא יהא בהן משום לא תשמאו ולא יהא בהן משום לא תגאלו

ומשנתינו כדברי האומר לא יאספנו ורב חסדא אמר אבימי הכל מודין בניתנין למטה שנתנן למעלה שלא יאספנו וכל שכן בניתנין למעלה שנתנן למטה הואיל ודמים העליונים למטה הן באין לא נחלקו אלא בניתנין לפנים שנתנן בחוץ בחוץ [א] שנתנן לפנים שר' יוסי אומר יאספנו ור"ש אומר לא יאספנו אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא [ו] רבי יהודה אומר יואח היא העולה הרי אלו [ז] מיעוטין א פרט לנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים אם עלתה תרד ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה בשרה מנין לרבות שנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים [ב] והלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין וזרקו את דמה והניתנין למעלה שנתנן למטה והניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין בפנים שנתנן בחוץ והניתנין בחוץ שנתנן בפנים והפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן מנין ת"ל תורת העולה ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו יכול שאני מרבה אף הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והאתן והמחיר והבלאים והטריפה ויוצא דופן ת"ל זאת ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו [ג] מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקודש ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקודש [ג] קתני מיהא הניתנין [ד] למטה שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה ולא פליג רבי יהודה מ"ט לאו משום דקלטיה מזבח ושמע מינה לא יאספנו א"ר אליעזר [ה] מזבח הפנימי מקדש פסולין מאי קמ"ל תנינא הניתנין בפנים כו' אי מהתם הוה אמינא ה"מ דם דחזי ליה אבל קומץ דלא חזי ליה אימא לא קמ"ל מיתיבי [ו] קטרת זרה שעלה לגבי מזבח תרד שאין לך מקדש פסולין אלא מזבח החיצון בראוי לו חיצון אין פנימי לא תריץ הכי [ז] קטרת זרה שעלתה למזבח החיצון תרד שאין מזבח החיצון מקדש פסולין אלא הראוי לו והפנימי בין ראוי לו בין שאין ראוי לו מאי טעמא האי רצפה והאי כלי שרת: **מתני'** [ח] השוחט את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ להקטיר אימוריו בחוץ או מקצת אימוריו בחוץ לאכול בשרו בחוץ או בזית מבשרו בחוץ או לאכול כזית מעור האליה בחוץ [ט] פסול ואין בו כרת לזרוק דמו למחר מקצת [י] דמו למחר להקטיר אימוריו למחר או מקצת אימוריו למחר לאכול בשרו למחר או כזית מבשרו למחר או לאכול כזית מעור האליה למחר [יא] וחייבין עליו כרת: **גמ'** סברוה [יב] עור אליה

קו א מיי' פ"ג מהל' פסה"מ הלכה ו:
קח ב מיי' שם הלכה ז:
קט ג-ד מיי' שם הלכה יח:
קי ה מיי' פ"ל מהל' פסה"מ הלכה י ופי"ג שם הלכה ג:
קיא ז ח מיי' פ"ג שם הלכה ט ופרק ע"ו הלכה ה:
קיב ח מיי' פ"ח שם הלכה ו:
קיג ט מיי' פ"ל שם הלכה ז:

תורה אור השלם

ו. צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ויקרא ו, ב

מוסף רש"י

זאת היא העולה. ולא תותת העולה היא העולה, ומהאי קרא נפקא לן פסולין שאם עלו לא ירדו, דכתיב על מוקדה, משמעות מוקד, ומתוך שאינה ראויה לאותו מקום פסולין, כלומר אותה שם עלתה לא קרב אחרת במקומה אפי' שנפסלה תרד, ומיהו היכא דמתעסק מישהו ומתוך העולה דמתעסק שלה כשרה ולא פסלה, והכי תנא מישהו מתעסק כגי תלתא פסולי (זבח מ:) זאת מישהו פסולי מישהו וה"ה דהעולה מישהו, דמתעסק העולה המיוחדת כשרה ולא פסלה, למעוטי הכי פסולין אחר שפיסלי עלי ירדו, ולא יזמינו כל הנותנ מזמנת לכל פסולין אחת, ומשהכי דהני מחשבי שפסלין לפני זריקה, ולקמיה מפרש שאר פסולין מגה ליה ולא ירדו, ולא מחשבי לפי שהיא מכסה, כגון נאכלו חוץ לזמנו דפסולין לפני זריקה (לקמן ט:) ושנשפך דמה. לאחר ולא מזרק לקלעים. אבל כל הנך פסולי מחוסרי הכשר נמי ירדו, כגון לן ויצא, שלא הכשר קדש זריקת דם, ונטמא ובשרו נאכלו חוץ לזמנו, כלומר מיהו נמי כי יהודה דלית ליה ירדו, ושעמדו מפרש ר' יהודה בפרק התאשם מקדש (דף ב:) מפני מה אמרו לן בדם כשר שהרי לן כמי כשר וכן טיט, והלן. דם הלן: והיוצא. כשר עולה שיצא שהכשיר הטמא, ושנשחט חוץ לזמנו. על מנת לאוכלו חוץ לזמנו להני פסולי, ושקבלו פסולין דזרקו את דמה. כגון נפל תוס לו שחר פסולין, ולבני נקם קבלו פסולין, ולא נקט שנתמעטו פסולין, שנתמעטו כשרה כשפסלין. כגון כל הפסולין שנחשו שיתמעטו כשרה: והניתנין למעלה. מחץ לסיקרא, דקי"ל מעלה גזרה שלא למעלה בזבוב בת קדשים, ושולה למעלה: והניתנין בפנים. על מזבח הפנימי, כגון פר העלם דכר ויפר כהן משיח: והחטאת והחטאת. לכבי נקט שפה וחטאת, דקי"ל כל הזבחים שנזרקו שלא לשמן כשרין חוץ מחטאת ואשם, ת"ל תורת העולה. שכיון שלן מזבח שהגיע שם כל הלילה עד הבקר ולא ירדו (לקמן פד:) בלאים. פסולין לקרבן שנאמר שה תמים לא יהיה בך שה פסול (דברים יז, א) שהיה פסולין בקודש.

שיטה מקובצת

ובוצא אני אלו שאין שאין [illegible] בקו"ה. פי' רינוי ורבבה. ופרש"י פלוגתם פסולים קודם שכלי שיעור ומיהו אין לפרש כן שהרי [illegible] פסולין, שהרי מיירי שנפל בשר בכלי שיעור ואפילו הכי לא ירדו, ולא דמי לפסולים שנפסלו בלינה ובטומאה שהרי [illegible] ואפילו הכי לא ירדו, ועוד מיהו נמ